

Kmetijstvo.

Živinoreji treba trdne podlage.

Ako hočemo od semenskih rastlin pridelati veliko dobrega semena, odbrati moramo za seme le take rastline, ki so pravilno in dobro razvite. Po takih rastlinah se najbolj ravna dobrot novega semena in po takem semenu zopet dobrot novih rastlin. Ako dosledno tako ravnamo, imamo zmeraj lepo seme in zmeraj lepe pridelke.

Prav tako kakor pri rastlinah, treba nam je delati tudi pri živini. Tudi pri živini treba nam je odbirati za pleme lepo zraščene in dobre živali, da pridemo do boljšega prirejka, t. j. do dobre „sorte“, kakor se radi izrazimo. Take lepo zraščene živali so najtrdnjša podlaga za uspešni razvoj in napredek naše živinoreje, a treba jih je v ta namen po več let rediti, da se dobi po njih kaj dobrega zaroda, s katerim se zarede in razširijo dobre lastnosti plemena. Ako take živali vrh tega še skrbno izrejamo in dobro krmimo, potem se živina od roda do roda izboljšuje in postane v vsakem oziru bolj koristna in dragocena. Tako ravna po vsih naprednih deželah in tudi pri nas bo mogoče le po tej poti dovesti našo živinorejo na tisto stopinjo, katero zavzema po drugih deželah.

Kaj pa pri nas opazujemo? Kaj ne delamo ravno tako? — Ne! Kar se dobrega in lepega izredi, se sproti prodaja in sicer večinoma v vnanje kraje, tako da so prodane lepe živali s svojimi dobrimi lastnostmi za izboljšanje domače reje popolnoma izgubljene. Vse lepe in dobre krave se sproti prodajo, večinoma za Gradec, doma pa ostajajo že Bog zna kolikokrat prekupljene živali, ki so dvomljivih in nestanovitih lastnostij za pleme.

Taka reja nima nobene trdne podlage, in s tako rejo ne pridemo v živinoreji nikdar do tistih uspehov, katere so dosegli po drugih deželah, in po katerih bi morali tudi mi hrepeneti, ako si hočemo izboljšati svoje gmotno stanje.

Prepričan sem, da vedo tudi naši živinorejci ceniti, kolike vrednosti so dobre krave za izboljšanje domače reje. Žalibog pa, da se v premnogih slučajih zato premalo zmenimo, in da prodajamo sploh vse, kar se da dobro v denar spraviti, glede pri tem le na hipne koristi, ne pa na to, da spodbujamo s takim ravnanjem edino pravo podlago, na kateri bi bilo mogoče doseči v nekoliko letih zares dobre in stanovito ugodne uspehe. Drugod so živinorejci v tem pogledu veliko bolj preudarni in ne prodajajo dobrih krav iz hleva, toliko časa ne, dokler so dobre za pleme in za užitek.

Resnica je, da so v mnogih slučajih denarne stiske tisti vzrok, vsled katerega se prodajajo dobra plemena živali od hiše, a v mnogih slučajih je temu kriva tudi tista lahkomišelnost in tisto že nekako vcepljeno nagnjenje do barantije, ki se pojavlja pri mnogih naših živinorejcih. Marsikateri gospodar proda svojo lepo in za pleme dobro

kravo, ne iz gmotnih potreb, ampak le za to, ker mu ponudi kravji kupec lepo ceno in ga toliko časa pregovarja, da se spusti v kupčijo. In teh kravjih kupcev mrgoli po deželi. Vsak teden ga imaš skoraj pred seboj. Ti ljudje vedo za vsak hlev, za vsako kravo, in poberejo vse, kar je količkaj porabnega.

Zadnji čas je, da se vsaj boljši živinorejci vzdramijo, in da s svojim dobrim izgledom vplivajo na to, da se lepe in dobre živali ne prodajajo, ampak doma obdrže za zboljšanje domače reje, kajti lepe in dobre krave so v rokah skrbnih živinorejcev najtrdnjša podlaga za uspešni razvoj in napredek domače živinoreje. Kravjim prekupcem pa naj se prodajajo le tiste krave s teleti, ki niso za pleme dosti vredne in za katere ni škoda, ako jih dobi mesar v roke.

R. v D. N.

Poučni in zabavni del.

Osveta.

Spisal Zmago Kračmanov.

(Konec.)

Kakih 500 korakov proti jugu od vojašnice mesta Z. nahaja se majhno, a lepo s travo obraščeno vežbališče posadke omenjenega mesta. Košate murve in pritlikave smokve rastoče okrog vežbališča vežejo dovolj sence, da se zamorejo utrujeni vojaki ob času odmora v hladu odpočiti.

Radi prijetnosti kraja in bližine mestnega perivoja, zbere se tu vsaki večer polno občinstva, da se navžije svežega zraka. Zlasti mladina najde tu obilo zabave. Veselo petje spremljano z milimi glasovi mandolin in kitar čuje se od vsih strani, tu se koketuje, tu se razodevajo čuvstva in tajnosti mladih src.

Tako se godi tu vsaki večer do solnčnega zahoda; z nastopom noči vrnejo s sprehajališča v mesto ter nadaljujejo svojo promenado na glavnem trgu. Le oni, katerim je bog Amor dal dovolj poguma, ostanejo navadno še pozno v noč na vežbališču, in da zamorejo tu rastoče murve in smokve svedočiti, povedali bi mnogo o Romeju in Juliju.

Baš radi teh zakasnelih sprehajalcev prihaja iz vojašnice vsako noč ob 10. uri prva patrolja, da „očisti“ vežbališče. To se ponavlja vsako uro do zore, in le malokdaj se vrnejo vojaki v stražnico brez uspeha.

V vojašnici se je ravno izvršil večerni raport, inspeksijski organi odhajali so po hodnikih in stopnicah k svojim stotnijam, moštvo ležalo je že na slamnicah, ter sanjalo o boljših časih, le tu pa tam čula se je koja poluglasna popevka o kraljeviču Marku in o kujar Danilu, s katero si je koji „corporal du juar“ preganjal dolgčas in spanje.

Edino le v stražnici bilo je še polno življenja, kajti gospod kadet poučeval je s kričočim glasom vojake, kako se morajo na straži vesti, odredil je moštvo, katero